

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Trettende Session.

21de Møde.

Tredagen den 1ste November Kl. 2.

(Fortsat.)

Willeh (fortsat): Den ærede Forslagsstiller hittede igaar, at man ved Valget af Revisorer kunde gaae flere Veie, man kunde f. Ex. lade dem vælges af Amtsrådet eller eventuelt af den nye overordnede Communalbestyrelse for Land og By, eller, kort sagt, lade disse Mænd fremgaae af communale Valg; det er ogsaa min Mening, idet jeg ikke kan skjønne rettere, end at Enhver, der vælges af Regjeringen, ikke kan frigjøre sig for noget af den Afhængighed, som man ikke kan ønske hos de Mænd, hvem det vigtige Hverv er overdraget at foretage den anden Censur. Den ærede Forslagsstiller meente igaar, at det var bedst at lægge Sagen i Kongens Haand, fordi man paa denne Maade meest undgik politiske Svingninger; hvad disse politiske Svingninger angaaer, troer jeg ikke, at nogen Mand i Landet, der deeltager i det offentlige Liv, kan siges at være uberørt af dem, jeg troer, at dette gjælder Alle, ligesom dem, der sidde paa Ministerbænkene, og ned til de allerlaveste Regioner i Samfundet; der er Ingen, som kan frigjøre sig for disse Svingninger, og saasnart Regjeringen skal udnævne disse Mænd, spører man Svingningerne saavel i selve Udnævnelsen som i det Hverv, de valgte Mænd have at udøve. Dernæst skulde Revisorerne i Følge § 43 vælges de dygtigste, selvstændigste og agtværdigste Mænd; det er et Hverv, som efter min Mening vilde være noget af det Ubegageligste, man kunde

tænke sig — naar det hedder, at de skulde vælge de selvstændigste Mænd, kommer jeg her til at tænke paa den Omstændighed, at en Mand i et offentligt Embede kunde være Rævning, og det synes mig da at være aabenbart, at skulde Revisorerne see særlig hen til Selvstændigheden, det vil sige den ydre Selvstændighed, saa vilde de ikke med frelst Samvittighed kunne vælge blant dem, der beklæde offentlige Embeder. Hvad dernæst Dygtighed og Agtværdighed angaaer, saa er det meget vage Begreber, og jeg troer ikke, at det har meget at betyde, at det staaer her; thi hvem som helst der blev udnævnt til Revisorer eller til at foretage dette snevre Valg, ville jo udføre det Hverv, som var dem paalagt, aldeles i Overensstemmelse med deres Overbeviisning, og der er ingen af dem Alle, som vil vedgaae, at han har valgt nogen Anden end den, der efter hans Overbeviisning var den Dygtigste og Agtværdigste; dette er den ene Censur, det er, om jeg saa maa sige, med Hensyn til Egenffaber; jeg vil tilstaae, at denne Censur her ikke er saa slem, som den har været paa et andet Sted f. Ex. i Frankrig, hvor denne Forretning blev udført af Præfecten indtil Februar Revolutionen; thi denne var en Embedsmand, som var aldeles afhængig af Regjeringen. Endelig kommer Lodtrækningen, som skal bestemme det endelige Valg; denne Lodtrækning er, hvad man har kaldet et Tilfældighedsværk. Det kunde jo meget let tænke sig ved Tilfældighedens Ironi, saasnart det hele Antal af Navne i Urnen til lige omfatte Embedsmænd, at netop saadanne Navne kunde blive udtrukne af Urnen; og, som sagt, med al Respect for den Klasse, hvorom